

EEN WOORD VAN KENNIS: THEORIE EN PRAKTIJK

Nellie Ruiter

Uit Bouwen aan de Nieuwe Aarde 1990-6

In 'Bouwen aan de Nieuwe Aarde 1989 no 1' hebt u een artikel kunnen lezen over het ontvangen van woorden van kennis, dit n.a.v. [een lering door Prof. J. Van der Veken](#) op een vormingsweekend. Op de nationale open dagen 1989 en 1990 hebt u de gave in de dienst van genezing bij de paters Dario Betancourt en Emiliano Tardif zien functioneren. Dat leek misschien theorie of iets voor zeer bijzondere mensen. Daarom heb ik enkele mensen uit onze eigen Nederlandstalige Vernieuwing gevraagd hoe zij de gave van kennis hebben ontvangen en hoe die gegroeid is. Dit is dan uit de praktijk rondom ons. Zij kregen de volgende twee vragen voorgelegd:

1. Zou jij willen proberen te verwoorden hoe jij jouw woorden van kennis ontvangt?

2. Hoe denk jij dat je voor de gave van kennis en andere charisma's ontvankelijk kunt worden, of zijn er bijvoorbeeld voorwaarden?

HET ONTVANGEN VAN HET WOORD VAN KENNIS

J.: 'Voor mij is het in de eerste plaats een uitvloeisel van de gave van de H. Geest, de gave van kennis die

wij allen in ons doopsel met de H. Geest zelf gekregen hebben. Naarmate die gave zich ontwikkelt, ontvang ik geleidelijk aan een diepere kennis van alles, zowel van de schepping als van de mensen, van het leven, van alles wat zich voordoet en wat gebeurt. Ik geloof en meen te ervaren dat dit de blik van God in en door Zijn Geest over en in alles is. Ik noem dit een diepere kennis die ik met mijn menselijke inspanning opdoe.

Hoe ik het woord van kennis ontvang? Op verschillende manieren en het heeft een ontwikkeling naarmate

mijn geloof en zuivering verder gaat. Eerst en vooral is het altijd in diep gebed, in grote eenheid met de H. Geest nadat ik gevraagd heb om zuivering van woorden, gedachten, verlangens, van alles wat mij nog hindert en belet om helemaal open te staan voor alle gaven en charisma's die de Heer wil geven, en om heel mijn wezen, lichaam, ziel en geest te richten op de eer, de meerdere eer en glorie van God, Vader, Zoon en Geest. In en met en als Maria, dienstmaagd van de Heer en Zijn kinderen.

De eerste keer dat ik het als woord van kennis herkend heb, was in een algemene genezingsdienst al bidden over een zieke. Ik ben verpleegster en heel goed in anatomie. Reeds lang had ik de gewoonte alle organen in gedachten te laten voorbijgaan en te bidden. Verschillende malen ondervond ik dat ik bij een bepaald orgaan plots geblokkeerd was. Aanvankelijk dacht ik dat het verstrooidheid was, tot ik aan de H. Geest vroeg

wat dat betekende, en om mij te vergeven en te helpen. Toen die keer gebeurde de blokkade aan de nieren. Ik bad om genezing, of liever de Geest bad in en door mij. Het was luidop voor ontsteking van de nieren, veroorzaakt door een virus. Na afloop van de dienst kwam een zus naar me toe en vroeg: 'Hoe weet jij dat ik een virusontsteking aan de nieren heb?' Ik lachte en zei: 'Ik weet dat niet, maar de H. Geest weet het en geneest.' Dat was zo.

Zo is dat geleidelijk verder gegaan. Nu gebeurt het op veel verschillende manieren. Soms door een woord, bv. maag, spier, arm, enzovoort. Dan vraag ik de Heer: 'Wat wilt Gij hiermee zeggen of doen? Kom, H. Geest, geef mij de woorden', en dan komen ze gewoon. Soms ook niet. Maar het vraagt telkens weer veel moed, gave van sterkte om het in geloof en vertrouwen uit te spreken. Soms, vooral als het om innerlijke genezing gaat, krijg ik een woord bijvoorbeeld angst, vergeving, vader, moeder, broer, zus, kind, geboorte, haat... enz., dat kan van alles zijn. Weer bidden en hetzelfde verloop. Soms is het een beeld, bijvoorbeeld een droevig gezicht, soms herkenbaar, soms niet. Of iemand die valt, of iemand in een rolstoel. Altijd hetzelfde: heel intens bidden...

Soms gaat het ook over zondigheid of concrete zonde. Dit vind ik altijd zeer pijnlijk en moeilijk. Hier vooral vraag ik dan een woord van wijsheid in de zin van: 'Heer, is het juist? Wil Je echt dat ik dat uitspreek? Is het adequaat, kan de persoon het ontvangen?' Als ik dan heel rustig en vredig blijf en aanvoel dat ook de persoon dit blijft, spreek ik het uit. Maar nooit in het publiek. Soms gebeurt het dat het jaren duurt voor het kan en mag worden uitgesproken en de persoon klaar is om te ontvangen.

Het gebeurt ook wel eens dat ik een pijn voel, meestal een stekende pijn die dan ook vlug voorbij gaat, bijvoorbeeld in de schouder, het been, de voet, rug, het hoofd... enzovoort.'

L.: 'Hoe ontvang ik die gave? Op heel verschillende manieren en het is voor mij telkens een geloofsdaad om er op in te gaan.

Ten eerste: Als een woord dat blijft hangen, niet weggaat, net als een vlieg die maar rond je hoofd blijft zoemen. Wanneer ik dat woord uitspreek, komt er meestal uitleg en bijzonderheden.

Ten tweede: Als een beeld. Soms is dat een statisch beeld, bijvoorbeeld: eens zag ik een schaar, waarbij ik me afvroeg wat ik daar in godsnaam mee moest aanvangen. Ik geloof dat ik gezegd heb: "Ik zie een schaar." Toen bewoog die schaar en ik zag ze een dikke draad doorknippen. En ook dat verwoordde ik in geloof. Toen kwam er een gevoel van iets heel delicaats dat de Heer voor iemand had verbroken en ook dat verwoordde ik. 's Anderendaags zei iemand: "Tijdens de dienst was ik de Heer aan het smeken om toch eindelijk die draad, waardoor ik gebonden blijf aan een bepaalde zonde, toch door te knippen en toen sprak jij dat woord over die schaar. Dat heeft me echt bevrijd."

Ten derde: Soms als een gevoel, een weten van wat de Heer doet of vraagt. De gave van kennis hangt nauw samen met de gave van profetie en is naar mijn ervaring een logisch gevolg daarvan. Ten vierde: Soms is het alsof de Heer mij iets laat lezen en de bladzijde pas omslaat als ik hardop zeg wat ik te lezen krijg, en zo ook met de volgende bladzijden.

Telkens heb ik de ervaring dat de Heer me op een hoge rots plaatst en me vraagt om de diepte, waarvan ik geen bodem zie, in te springen, wetend en hopen dat Hij me niet te pletter laat vallen, maar me in Zijn liefdevolle armen opvangt.'

H.: 'Voor twee jaren ontving ik mijn eerste woord van kennis tijdens een Eucharistieviering na de communie. Ik werd een trilling gewaar die over mijn hoofd liep als een elektrische draad van voor naar achter en terug. Zacht, maar toch zeer duidelijk voelbaar. Ik merkte bij mezelf op: dit is geen profetie zoals ik er reeds meerdere ontving, en ik werd me duidelijk bewust dat het een aanraking van de Heilige Geest was.

Tezelfdertijd werd ik innerlijk zeer diep bewogen en vulde een warmte heel mijn wezen en vooral het hoofd. Bijna tegelijkertijd ontving ik de inhoud van deze aanraking en sprak: "De Heer raakt

een religieuze aan, die het zeer moeilijk heeft met het gezag en zich hieraan niet kan onderwerpen.

Door deze aanraking zult gij dit nu kunnen en gij zult Mij erkennen in de persoon van uw overste. Deze persoon voelt nu een aanraking over haar hoofd als trillingen."

Werkelijk: na de Eucharistieviering kwam een religieuze me vertellen dat ze de aanraking zeer duidelijk gevoeld had en een grote vreugde vulde haar en mijn hart. De religieuze heeft zich nadien helemaal door Gods aanraking omgekeerd in haar verhouding tot haar oversten en is nu zelf aange-steld voor de opleiding van de jonge religieuzen.

Deze woorden van kennis zijn geleidelijk aan talrijker en duidelijker geworden. Ik ervaar de aanraking in mijn eigen lichaam op die plaatsen die de Heer wil genezen bijvoorbeeld het hart - schouder - armen - benen - ingewanden - ogen - kaakbeen - enzovoort, en tegelijkertijd is het een weten in geloof wat de Heer doet. Ik spreek dit in geloof uit.

Het is zeer belangrijk dat de persoon voor wie dit woord bestemd is - of meerdere personen - dit erkent en als voor hem of haar bestemd in geloof aanneemt, de Heer er voor dankt en bidt dat Hij voltooit wat Hij nu is begonnen. Soms is de genezing onmiddellijk - maar meestal geleidelijk aan na verloop van tijd. De ervaring leerde ons nu reeds dat het belangrijk is dat de persoon die de aanraking voelt of niet voelt, het *woord wil* ontvangen, zodat dit dan in vervulling kan gaan. Voor mij is het telkens een spreken in geloof, in gehoorzaamheid en volgsaamheid aan de H. Geest. Ook is het is het zeer belangrijk dat de gemeenschap gelovig en ontvankelijk aanwezig is.

Het ontvangen van een woord van kennis gaat bij mij ook dikwijls gepaard met het aanvoelen van de nabijheid van de H. Geest. Dit door een zachte bries die heel de zaal vult, door weldoende warmte, zelfs door een frisheid. Meestal houden deze een opdracht in.

Ook heeft ons de Heer getoond hoe belangrijk het is dat er *eenheid* heerst onder het team. Een eenheid die open staat voor het ontvangen van woorden van kennis; is de eenheid op een of andere manier gestoord, dan heeft het woord van kennis geen kracht tot uitwerking en is het noodzakelijk in gebed en liefdevolle dialoog deze eenheid te herstellen.'

E.: 'In 1987 heb ik op het eind van een achtdaagse retraite gebed met handoplegging gevraagd aan de twee

begeleidsters van die retraite om ook gave van kennis te ontvangen voor ons team in de gebeds-school. Een van hen beiden had ook dit charisma van de Heer ontvangen. Ik ontving een andere gave dan ik gevraagd had, maar ook met de opdracht '*Blijf* Mij om die gave *vragen* en vraag het ook aan Mijn Moeder!'

Ik heb dit meegedeeld in ons team en wij hebben heel regelmatig om die gave van kennis gevraagd, *samen*, maar ook persoonlijk.

Een jaar later ongeveer kregen geleidelijk aan verschillende teamleden deze gave, ieder op zijn eigen wijze. Ikzelf nog een jaar later.'

ONTVANKELIJK WORDEN

J.: 'Voor mij is het allereerste en voornaamste bij het ontvangen van zulke woorden: bidden, veel bidden voor die persoon. Of het dan uitgesproken wordt of niet, ik geloof dat de Heer door Zijn Geest met die persoon bezig is en geeft wat hij nodig heeft.

Graag vraag ik om gebed dat ik mag groeien in geloof, zuiverheid en liefde, want alleen de Liefde kan genezen.'

L.: 'Voor het ontvankelijk worden voor de charisma's heb ik de ervaring dat de Heer ontleding vraagt. Als een jaloerse minnaar jaagt Hij me na om me Zijn overgrote, onbegrijpelijke liefde te demonstreren op alle mogelijke gebieden. En zoals in het Hooglied moet de bruid al het andere achterwege laten; elke gehechtheid aan mensen en dingen moet wegvallen. De bruidegom lokt en maakt ziek van liefde. De bruid zoekt hem met heel haar ziel, heel haar verstand, al haar krachten tot de volledige vervulling, die elke andere buiten sluit. Het Hooglied is voor mij de weg tot het verkrijgen van de charisma's.

H': 'Het ontvangen van de gave van kennis is volgens mijn ervaring een openstaan in geloof, volgzzaamheid aan de H. Geest en een gehoorzaam uitvoeren wat Hij ons te doen geeft, zonder bang te zijn om in de ogen van de groep op te vallen of in je hemd te komen staan.

Voorwaarden: leven in heiligheid, langdurig gebed en bekering tot een volmaakte liefde voor zover wij met Gods genade hiertoe in staat zijn.'

E.: 'Je kunt ontvankelijk worden voor de gave van kennis en andere charisma's door:

- toeleg op een intens, persoonlijk gebedsleven, waarin langdurig, inwendig gebed en aanbidding, de *luisterhouding van het hart* verfijnen en bewerken. Vanuit stil, diep luisteren kan de Heer ook in het hart 'Zijn Woord' neerleggen: in de vorm van een vertolking of profetie of woorden van wijsheid of van kennis, enzovoort. Dit is echt een noodzakelijke voorwaarde.

- Die gave die je aan de Heer vraagt, moet op de dienst die de Heer je gegeven heeft, op het *helpen van anderen* gericht zijn. Bij mij was dit verlangen aanwezig om in moeilijke situaties van begeleiding of bij innerlijke genezing deze mensen werkelijk door een woord van kennis er uit te helpen.

- Een woord van kennis ontvangen vraagt een enorme bereidheid, gehoorzaamheid en volgzzaamheid aan de H. Geest. Hij spreekt *zó* zacht. Ik moet er ook onmiddellijk op ingaan, in puur geloof met dat 'heel kleine begin' dat Hij me aanreikt - het is soms zo subtiel, één of meerdere woorden slechts, een lichte ervaring in mijn lichaam, zonder alles te begrijpen, moet ik beginnen te spreken en doorgeven aan de groep wat ik ontvang, *in geloof*.

VOOR DE GROEP:

Telkens opnieuw moet ik me aanbieden: 'Hier ben ik, Heer. Ik wil ontvangen, beschikbaar over mij. Ik wil doorgeven, H. Geest. Moeder Maria, help me ontvangen.'

Ik ben bereid en ik luister diep. Als ik iets ontvangen en doorgegeven heb, dank ik de H. Geest en Maria en sta ik opnieuw 'paraat' en klaar opnieuw te '*ontvangen*'.

BEGELEIDING

In de persoonlijke begeleiding zal ik alleen of met de persoon bidden en vragen om een woord van kennis opdat de Heer ons kan verlichten en leiden door iets te openbaren, een oorzaak van een kwaal of moeilijkheid.

Ofwel vraag ik de Heer welke stap eerst gezet moet worden bijvoorbeeld verzoening bewerken. De Heer openbaart zich dan op een verrassende wijze, en de persoon bevestigt dit dan als de weg naar de oplossing van de moeilijkheid.'

Dit is document a4070 op www.kcv-net.nl.
[In html](#).